

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ У РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ

О. В. Ковальова, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник
Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»

У статті охарактеризовано концептуальні пріоритети структурної політики у розвитку аграрного сектора економіки. Висвітлено теоретико-методичні основи механізму здійснення структурної політики в умовах трансформаційної економіки на рівні галузі сільського господарства. Визначено засади реалізації структурної політики за напрямом модернізації аграрного сектору економіки України, а також у стратегічній перспективі – реалізації глобальних цілей сталого розвитку.

Ключові слова: структурна політика, аграрний сектор, сталий розвиток, модернізація, трансформація.

Постановка проблеми. Сучасна роль аграрного сектора в національному господарському комплексі пов'язана із вирішенням цілого ряду завдань економічної і продовольчої безпеки. Для України цей сектор надважливий, адже залишається головним драйвером стабілізації економіки. Зважаючи на таке, держава робить ставку на ще більше підвищення його конкурентоспроможності та соціальної спрямованості, зокрема за рахунок заходів структурної політики. Раціональність цієї політики є безумовним фактором результативності розвитку аграрного сектора, а залежить від правильності вибору концептуальних пріоритетів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам вивчення теоретичних і практичних засад структурної політики в економіці розвитку аграрного сектора економіки присвячена чимала кількість наукових публікацій. Дослідженням цієї проблематики у тій чи іншій мірі значну увагу у своїх працях приділяють В. Бодров, Р. Шепетько, В. Голян, С. Єрохін, Я. Жаліло, О. Красільников, Ю. Лупенко, В. Месель-Веселяк, Н. Перстнєва, Е. Пушківська, Л. Шинкарук та багато інших науковців. Однак питання концептуальних пріоритетів дер-

жави у реалізації структурної політики висвітлені недостатньо глибоко, тому потребують активного подальшого розроблення.

Широке висвітлення в науковій літературі питань, пов'язаних із засадами структурної політики, реалізацією заходів з оптимізації використання потенціалу галузі є підтвердженням актуальності наукової дискусії. Враховуючи національну специфіку стану аграрного сектора, структурна політика мала б реалізовуватися на засадах концептуальних пріоритетів, що потребують наукового визначення.

Мета статті. Метою дослідження є визначення концептуальних пріоритетів структурної політики у розвитку аграрного сектора економіки.

Виклад основного матеріалу. Економічна діяльність в аграрному секторі відбувається за перманентних трансформацій, що спричинені дією об'єктивних законів ринку і структурною політикою держави. Завдяки цим двом складовим економічного механізму стимулювання формуються орієнтири результативності соціально-економічного розвитку, забезпечується досягнення цілей добробуту, безпеки тощо. Структурна політика – це форма і спосіб здійснення дій держави у визначеній галузі для забезпечення реалізації цілей економічного зростання, суспільного добробуту, продовольчої безпеки. Функціонально, наприклад, структурна аграрна політика – це система управлінських дій держави, спрямованих на розвиток організаційно-економічного середовища і забезпечення досягнення ключових агропродовольчих цілей. Практика впровадження структурної політики полягає у супроводженні структурних змін в системі сільськогосподарського виробництва і переробки продукції, інфраструктури агропродовольчого ринку та організації управління, матеріально-технічного забезпечення тощо. Вважаємо, що структурна аграрна політика, незалежно від рівня її реалізації, є логічним втіленням урядових ініціатив, які можуть бути спрямовані на реструктуризацію, стабілізацію, забезпечення сталого розвитку, в залежності від стану в якому перебуває галузь.

Держава обирає актуальні, головне здійсненні підходи, способи реалізації структурної політики, залежно від тих мож-

ливостей, які є доступними. Уряди намагаються максимально реалізувати ексклюзивні можливості економіки, галузей, для досягнення національного добробуту. В нашій державі наприклад, в складний період сьогодення, структурна політика спрямована на стимулювання ефективного використання ресурсного потенціалу аграрного сектора. Незважаючи на те, що реалізується сировинна модель – в короткостроковому періоді – це вихід, адже галузь сьогодні стабілізує всю економіку.

Структурна політика в аграрному секторі економіки України сьогодні все ще спрямована на реалізацію заходів структурної перебудови, адаптації до умов ринку. Загальний, об'єктивно-зумовлений пріоритет її здійснення – стимулювання економічного зростання, задоволення соціальних потреб, вирішення інфраструктурних проблем у виробничій і невиробничій сфері, розвитку сільських територій. Державі потрібно якісно стимулювати структурні зміни в господарському механізмі на усіх рівнях, а суб'єктів ринку зацікавити до підвищення ефективності, активного використання передових інновацій. Звідси за глобальні концептуальні пріоритети структурної політики розвитку аграрного сектора економіки України, виходячи із комплексу проблем, які потрібно подолати, пропонуємо визнати:

1) удосконалення організаційно-економічного забезпечення – формування сприятливого, конкурентного організаційно-економічного середовища економічних відносин, тобто господарського порядку;

2) стимулювання модернізації виробничої і обслуговуючої системи – організаційно-економічне заохочення, організаційне сприяння впровадженню новинок науково-технічного прогресу;

3) сприяння сталому розвитку – пропаганда і заохочення суб'єктів ринку до запровадження та реалізації засад сталого, відновлюваного розвитку аграрного сектору в рамках національної концепції збереження села як середовища життя та господарювання.

На наше переконання, провадження структурної політики у напрямі стимулювання зазначених глобальних пріоритетів, сприятиме збереженню і раціональному використанню

національного багатства, примноженню благ, створюваних в сільському господарстві. При цьому, визначальними для формування результатів розвитку агропродовольчого сектора у контексті здійснення структурної політики є такі фактори як: продуктивність праці; якість і кількість трудових ресурсів; інноваційний і природно-ресурсний потенціал; якісні характеристики підприємницького сектору.

Перспективу результативності структурної політики у практиці її здійснення слід пов'язувати з такими проблемами, які системно дотепер не вирішені: невідповідність державної аграрної політики інтересам основної маси виробників щодо цінового регулювання, розподілу фінансової підтримки, реалізації програмних заходів цільового призначення тощо; недостатність обсягів фінансово-кредитних ресурсів, які залучені державою для підтримки малого та середнього аграрного бізнесу; несформованість ринкової інфраструктури реалізації сільгосппродукції та продовольства, її неефективність відносно забезпечення доступу малих і середніх виробників до зовнішніх ринків збуту й організованих каналів на внутрішній арені ринкового обігу; канали реалізації продукції монополізовані посередниками, а експортна інфраструктура переважно знаходиться в системі крупних агрохолдингів і тому є недоступною для інших категорій виробників; фактична відсутність системної, зрозумілої для всіх політики підтримки експорту сільськогосподарської продукції та продовольства; неясність щодо зняття мораторію на продаж землі й запровадження відповідного ринку; системність подальшої експансії надвеликого аграрного бізнесу, чим забезпечується фактично монопольне становище й зводяться до мінімуму конкурентні можливості малих та середніх сільськогосподарських структур.

У контексті реалізації концептуальних засад, структурна політика розвитку аграрного сектора економіки має передбачати врахування сильних і слабких сторін галузі в оцінках її конкурентоспроможності. Правильний вибір стратегічних напрямів, точок дотику, на які держава повинна акцентувати регуляторні дії, концентрувати організаційно-економічну підтримку – це основа загального успіху.

Стратегічний вектор структурної політики у формуванні ідеології, реалізації практики регулювання слід зосередити на організаційно-економічному забезпеченні. Зокрема стратегічні пріоритети організаційно-економічного забезпечення реалізації структурної політики розвитку аграрного сектора економіки, за нашими концептуальними оцінками, полягають у формуванні конкурентоспроможності. Передовсім держава, в рамках стратегії структурної політики має створити передумови для організаційно-економічного забезпечення розвитку аграрної галузі в частині реалізації визначених пріоритетів (табл. 1).

Реалізацію представлених та багатьох інших, більш конкретних пріоритетів (див. табл. 1) структурної політики, вважаємо об'єктивною необхідністю для забезпечення конкурентоспроможності агропродовольчого сектора економіки. Організаційно-економічні засади цього процесу відображені, закріплені рядом законодавчих та програмних документів, на які потрібно спиратися практично. Сьогодні це перш за усе: Угода про асоціацію між Україною та країнами ЄС; Закони та Кодекси України; програми і концепції, а також стратегії розвитку аграрного сектора: Стратегія розвитку аграрного сектора на період до 2020 р.; Концепція розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 рр.; Концепція розвитку фермерських господарств та сільськогосподарської кооперації на 2018-2020 рр. та ін.

Вирішальну роль в удосконаленні інституційного й нормативно-правового забезпечення реалізації стратегічних пріоритетів структурної політики розвитку аграрного сектора, має відігравати співробітництво між сільськими підприємцями та державою. Тому ми розділяємо позицію про те, що: «Механізм співробітництва між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, приватним сектором у вигляді державно-приватного партнерства дозволяє забезпечувати узгодження та врахування взаємних інтересів держави і бізнесу в реалізації спільних інноваційно-інвестиційних проєктів, цільових галузевих програм тощо.

Таблиця 1

Пріоритети структурної політики в організаційно-економічному забезпеченні розвитку аграрного сектора в Україні*

Пріоритети	Механізми та інструменти	Цільовий результат
Формування механізмів взаємодії держави та бізнесу	Організація державно-приватного партнерства	Дерегуляція
Розвиток системи сільськогосподарського дорадництва	Організація інформаційної та консультаційної допомоги	Подолання інформаційного вакууму щодо поширення інновацій та технологій на селі
Розвиток фермерства та дрібнотоварного аграрного бізнесу	Цільова державна підтримка й стимулювання програмним методом	Формування конкурентного середовища
Створення ефективної системи кооперації на селі	Цільова державна підтримка й стимулювання програмним методом	Підвищення соціальної спрямованості сільськогосподарського виробництва, ефективності зайнятості населення та зростання доходів дрібних господарств
Запровадження адаптованих до вітчизняних реалій інструментів регулювання агропродовольчого ринку	Гармонізація законодавства з особливостями сільськогосподарського бізнесу	Дерегуляція підприємницького середовища
Формування ефективної ринкової інфраструктури й доступної системи логістики	Реалізація системних інфраструктурних проектів за безпосередньої участі держави і під її контролем	Формування умов рівного доступу виробників до ресурсів і ринків збуту, демонополізація каналів реалізації продукції

*Сформовано і доповнено автором на основі [10]

Для держави основними перевагами такого партнерства є активізація інвестиційної діяльності, ефективне управління майном, підвищення ефективності ринкової інфраструктури, стимулювання підприємницької діяльності. Для приватного бізнесу переваги, насамперед, полягають у доступі до ресур-

сів, використання яких раніше було неможливим, спрощенні дозвільних процедур, розширенні можливості отримання пільгових кредитів на пільгових умовах під державні гарантії» [10]. Звідси втілення ідеї про активізацію інвестиційної діяльності, стимулювання підприємництва сільськогосподарських та несільськогосподарських видів діяльності, розвитку сільських територій та збереження аграрної екосистеми.

Концептуальний пріоритет модернізаційної структурної політики пропонуємо ідентифікувати за напрямками та можливими цільовими результатами (табл. 2).

Таблиця 2

Напрями і стратегічні пріоритети модернізаційної структурної політики в аграрному секторі економіки України*

Напрямок інституційного забезпечення	Характеристики можливих цільових результатів
1	2
Формування ефективних взаємовідносин у системі «держава-бізнес»	забезпечення продовольчої безпеки, нарощування експортного потенціалу, наповнення державного бюджету країни, збереження та створення нових робочих місць, так і впровадження підприємницьких ініціатив аграріїв
Розвиток системи сільськогосподарського дорадництва у вигляді інформаційної та консультаційної допомоги сільськогосподарським товаровиробникам і сільському населенню	сприяння підвищенню ефективності господарської діяльності, зокрема дрібних і середніх сільськогосподарських підприємців
Розвиток дрібнотоварного сільськогосподарського виробництва	нарощування виробництва високоякісної трудомісткої сільськогосподарської продукції, забезпечення інтеграції особистих господарств населення у ринкові механізми функціонування аграрного сектора

1	2
Розвиток саморегулювальних організацій	зниження регламентованості частини господарських процесів, децентралізація прийняття рішень і здійснення контролю та нагляду, зниження витрат на адміністрування та державний контроль, налагодження ефективної системи взаємодії між державою та бізнес-громадськістю, формування етичного кодексу діяльності в галузях АПК
Підвищення ефективності використання інструментів регулювання аграрного ринку	забезпечення вільного прозорого руху сільськогосподарської продукції, згладжування цінових коливань, задоволення потреб споживачів у якісних і доступних продуктах харчування
Розвиток системи аграрної логістики	сприяння зниженню втрат сільськогосподарської продукції в процесі її зберігання та транспортування, а також покращенню цілорічного забезпечення населення продуктами харчування за доступними цінами

**Сформовано, доопрацьовано і перероблено автором з використанням [10]*

В розробці й реалізації структурної політики забезпечення сталого розвитку аграрного сектору економіки потрібно обов'язково орієнтуватися на внутрішньодержавну соціально-економічну ситуацію в сільському розвитку, ринкову кон'юнктуру, а також на світові тенденції, враховуючи чинники економічної та продовольчої безпеки. Це означає пріоритет сталого розвитку, а структурна політика спрямовується на досягнення визначених цілей.

Переважає більшість Цілей сталого розвитку, визначених світовою спільнотою пріоритетними у досягненні сталого розвитку на період до 2030 року, пов'язані з аграрним сектором, зокрема сільськогосподарським виробництвом, сільськими територіями. Відносно України в цьому безумовний пріоритет сталості, адже економічна система й природні умови, розміщення продуктивних сил, пов'язані з комплексом аграрних проблем. У цьому криються підстави та необхідність розробки і реалізації стратегічних пріоритетів структурної політики в аграрному секторі відповідно до цілей сталого розвитку (табл. 3).

Інтерпретації відношення глобальних Цілей сталого розвитку до аграрного сектора економіки *

Ціль	Аспекти характеристики	Відношення до аграрного сектора	Пріоритетність для України
1	2	3	4
Ціль1 "Ні" – бідності	Подолання крайніх форм бідності – скорочення принаймні удвічі кількості людей, що живуть за межею бідності	Аграрний сектор, сільське господарство є продуцентом продовольства й сировини для його виробництва	Україна завдяки виключному ресурсному потенціалу спроможна якісно сприяти зниженню бідності
Ціль2 "Ні" – голоду	Покласти край голоду та забезпечити доступ кожного до безпечної та поживної їжі упродовж цілого року	Сільське господарство, аграрний сектор є головними у досягненні цієї цілі	Вітчизняне сільське господарство здатне якісно впливати на рівень продовольчого забезпечення населення планети
Ціль 3 Гарне здоров'я	Забезпечення здорового способу життя та сприяння благополуччю населення усіх вікових категорій	Виробництво якісного безпечного продовольства	Україна має величезний потенціал у розвитку органічного виробництва
Ціль 4 Якісна освіта	Забезпечення всеохоплюючої та якісної загальної освіти та заохочення до навчання упродовж життя усіх категорій населення	Аграрний сектор прямо не впливає на якість освіти, лише в плані представлення села як середовища життя людей	Пріоритет опосередкованого характеру в якості підвищення рівня освіти селян як чинника їх виробничої грамотності
Ціль 5 Гендерна рівність	Досягнення гендерної рівності та надання рівних із чоловіками можливостей розвитку для жінок та дівчат	Прямого відношення аграрний сектор не має	Пріоритет в загальному контексті розвитку суспільства

Продовження табл.3

1	2	3	4
Ціль 6 Чиста вода та належні санітарні умови	Забезпечення загального доступу кожного до систем водопостачання та засобів санітарії	Аграрний сектор впливає на досягнення цієї цілі в рамках досягнення ефектів екологічності	Пріоритет у розвитку екологічно безпечного виробництва з мінімізацією впливу людини на господарську екосистему
Ціль 7 Відновлювана енергія	Відновлювана енергія	Забезпечення доступу кожного до прийняттого за ціною, безперебійного, сталого та сучасного енергопостачання	Аграрний сектор України є потенційним виробником сировини на біопаливо
Ціль 8 Гідна праця та економічне зростання	Гідна праця та економічне зростання	Забезпечення економічного зростання й підвищення добробуту селян	Аграрний сектор є галуззю, розвиток якої у своїй ефективності спроможний забезпечити економічне зростання добробуту населення
Ціль 9 Інновації та інфраструктура	Побудова стійкої інфраструктури та сприяння сталому розвитку індустріалізації та впровадження інновацій	В контексті загальних тенденцій розвитку економіки та соціуму	Забезпечується загальними тенденціями інновації й техніко-технологічного оновлення виробництва
Ціль 10 Зменшення нерівності	Зменшення нерівності всередині країн та між країнами	В контексті загальних тенденцій розвитку економіки та соціуму	Підвищення загального рівня добробуту нації за рахунок зростання ефективності й конкурентоспроможності
Ціль 11 Сталий розвиток міст та спільнот	Сприяння інтегрованості, безпеці, пристосованості до змінюваних умов та сталості міст	Забезпечує сталий розвиток сільських територій	Сприяння добробуту й сталому задоволенню потреб сільського населення

Продовження табл.3

1	2	3	4
Ціль 12 Відповідальне споживання	Впровадження принципів сталого споживання та виробництва продукції	Забезпечує сталість і ощадливість споживання продовольства	Сприяння впровадженню технологій ощадливого виробництва й раціонального використання продовольства
Ціль 13 Боротьба зі змінюю клімату	Вжиття термінових заходів з метою подолання наслідків зміни клімату	В контексті загальних тенденцій розвитку економіки та соціуму	Збереження природи
Ціль 14 Збереження морських екосистем	Збереження та раціональне використання океанів, морів та морських ресурсів	В контексті загальних тенденцій розвитку економіки та соціуму	Збереження природи й аквакультури
Ціль 15 Збереження екосистем суші	Впровадження заходів сталого управління лісовим фондом, подолання опустелювання, зупинення процесу деградації земель та втрати біологічної різноманітності	В контексті загальних тенденцій розвитку економіки та соціуму	Збереження природи
Ціль 16 Мир та справедливість	Сприяння розбудови справедливих, мирних та відкритих спільнот	В контексті загальних тенденцій розвитку соціуму	Підвищення рівня продовольчого забезпечення
Ціль 17 Партнерство заради стійкого розвитку	Активізація та посилення глобального партнерства в інтересах сталого розвитку	В контексті загальних тенденцій розвитку соціуму	Підвищення рівня продовольчого забезпечення та засад сталого розвитку

*Представлено і доповнено на основі вивчення інформаційних джерел з проблематики «Цілі сталого розвитку» [8], [13], [14], [15]

Сталий розвиток для аграрного сектора економіки є загальним пріоритетом національного масштабу і має забезпечуватися в узгодженні зі структурними трансформаціями, перетворенням сільського господарства на високоефективну, конкурентоспроможну галузь.

Загалом вважаємо, що успішна реалізація визначеної державою структурної політики щодо забезпечення якісних соціально-економічних перетворень, можлива лише за умови системного стимулювання інноваційного розвитку, а в стратегічному вимірі – запровадження інноваційної моделі функціонування галузі. Інноваційний тип розвитку аграрного сектора економіки України має бути основним орієнтиром у розробленні й запровадженні заходів галузевої структурної політики, що є ключовим у забезпеченні зростання конкурентоспроможності.

Заходи галузевої структурної політики з формування у свою чергу інноваційної моделі, мають бути функціонально спрямовані на активізацію процесу дифузії інновацій, інтенсифікацію інноваційного розвитку. Відповідне стимулювання інновацій – це важливий, пріоритетний напрям здійснення структурної політики, зокрема щодо формування сприятливого інноваційно-інвестиційного клімату як умови структурного оновлення економіки галузі. Структуроутворюючі заходи з формування галузевої інноваційної моделі мають стосуватися усіх рівнів господарсько-економічних відносин: мікро-, мезо-, макро- і мегарівнів.

Проте для України і загалом для світу, аграрний сектор, сільськогосподарська діяльність та зокрема результати їх функціонування, набувають глобального значення, що створює для України стабільні передумови для підвищення рівня національного добробуту. Тому в галузевому представленні структурна політика, її економічний механізм організаційно мають забезпечувати структурні трансформації – драйвери інноватизації галузі та секторів пов'язаних з нею.

Розбудовуючи економічний механізм структурної політики, його слід ідеологічно підпорядкувати необхідності посилення конкурентних позицій на глобального ринку. Базисним

орієнтиром структурної політики розвитку аграрного сектора має стати сприяння мінімізації сировинного експорту на користь товарів з додатковою вартістю. Це головний стратегічний пріоритет, до реалізації якого за існуючих конкурентних умов і господарських традицій в агрогосподарському секторі поки що важко навіть наблизитися, але потрібно діяти через механізм якісного інноваційного оновлення та реструктуризації. Проблема глобального рівня, бо по-суті глобальний рівень конкурентоспроможності для продукції вітчизняного агросектора – це самоціль, адже обсяг внутрішньодержавного споживання, доходність не задовольняють потенційні можливості й інноваційні запити агробізнесу. Безумовно за рахунок якісної, дієвої структурної політики, спираючись на все ще високий аграрний науково-технологічний потенціал, подолання «ресурсного прокляття» галузі видається можливим. Проте, потрібна консолідація мотивацій і можливостей на усіх рівнях організаційно-економічного механізму державного управління, ринку й підприємницького господарювання, що по-суті представляється як реалізація загальноновизнаної національної ідеї структурних трансформацій з чітко зрозумілими результатами. Також слід враховувати те, що в умовах сучасного надзвичайно динамічного світу і кардинального відставання національної економіки від світових стандартів, вирішити таке завдання можна лише за умови швидкоплинних якісних змін й інноваційно-технологічного стрибка.

Висновки. Загальним, об'єктивно-зумовленим пріоритетом здійснення структурної політики в аграрному секторі економіки України є стимулювання економічного зростання, задоволення соціальних потреб, вирішення інфраструктурних проблем у виробничій і невиробничій сфері, розвитку сільських територій. Глобальними концептуальними пріоритетами структурної політики розвитку аграрного сектора економіки України визначено: удосконалення організаційно-економічного забезпечення; стимулювання модернізації виробничої і обслуговуючої системи; сприяння сталому розвитку. Успішна реалізація визначеної державою структурної політики щодо забезпечення якісних соціально-економічних перетворень,

можлива лише за умови системного стимулювання інноваційного розвитку, а в стратегічному вимірі – запровадження інноваційної моделі функціонування галузі. Інноваційний тип розвитку аграрного сектора економіки України має бути основним орієнтиром у розробленні й запровадженні заходів галузевої структурної політики. В розробленні й реалізації структурної політики забезпечення сталого розвитку аграрного сектора економіки потрібно обов'язково орієнтуватися на внутрішньодержавну соціально-економічну ситуацію в сільському розвитку, ринкову кон'юнктуру, а також на світові тенденції, враховуючи чинники економічної та продовольчої безпеки. Головним стратегічним пріоритетом структурної політики розвитку аграрного сектора має стати сприяння мінімізації сировинного експорту на користь товарів з додатковою вартістю.

Список використаних джерел:

1. Бодров В. Г. Структурна політика в умовах загострення міжнародної конкуренції / Бодров В. Г., Шепетько Р.І. // Міжнародна економічна політика. – 2014. – №2. – С. 78–98.
2. Голян В. А. Сырьевая ориентация украинской экономики как базовая детерминанта изнурительного природопользования / Голян В. А. // Бизнес Информ. – 2016. – № 8. – С. 104–111.
3. Єрохін С. А. Структурна трансформація національної економіки (теоретико-методологічний аспект). / Єрохін С. А. // Київ : Світ знань, 2002. – 528 с.
4. Жаліло Я. Економічна стратегія держави: теорія, методологія, практика: монографія. / Жаліло Я. – Київ : НІСД, 2003. – 368 с.
5. Красильников О. Ю. Структурные сдвиги в экономике: монографія. / Красильников О. Ю. – Саратов: Изд-во СГУ, 2001. – 161 с.
6. Лупенко Ю. О. Системні трансформації аграрного сектору економіки / Лупенко Ю. О. // Економіка АПК. – 2007. – № 5. – С. 49–51.
7. Перстнева Н. П. Критерии классификации показателей структурных различий и сдвигов / Перстнева Н. П. // Экономические науки. – 2012. – № 3. – С. 478 – 482.
8. Посібник для досягнення Цілей Сталого Розвитку в сфері бізнесу [Електронний ресурс] – Режим доступу : https://sdgcompass.org/wp-content/uploads/2016/09/SDG_Compass_Guide_Ukrainian.pdf.
9. Прушківська Е. Кількісні та якісні характеристики секторальної структури в контексті економічного розвитку / Прушківська Е. // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія: Економіка. – 2013. С. 82–87.
10. Собкевич О.В. Стратегічні напрями інституційного забезпечення розвитку аграрного сектору в Україні / Собкевич О.В., Русан В.М., Юрченко А.Д., та ін. – К. : НІСД, 2014. – 45 с.
11. Стратегічні напрямки розвитку сільського господарства України на період до 2020 року / за ред. Ю.О. Лупенка, В.Я. Месель-Веселяка. К.: ННЦ "ІАЕ", 2012. – 182 с.

12. Шинкарук Л.В. Взаємозв'язок структурних трансформацій та економічного зростання України / Шинкарук Л. В. // International scientific journal. – 2015. – № 9. – С. 180 – 185.
13. UNITED NATIONS UKRAINE [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia>.
14. UNITED NATIONS UKRAINE [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>.
15. UNITED NATIONS UKRAINE [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html>.

Е. В. Ковалёва. Концептуальные приоритеты структурной политики в развитии аграрного сектора экономики.

В статье даны характеристики концептуальных приоритетов структурной политики в развитии аграрного сектора экономики. Освещены теоретико-методические основы механизма осуществления структурной политики в условиях трансформационной экономики на уровне отрасли сельского хозяйства. Определены основы реализации структурной политики в направлении модернизации аграрного сектора экономики Украины, а также в стратегической перспективе – реализации целей устойчивого развития.

Ключевые слова: структурная политика, аграрный сектор, устойчивое развитие, модернизация, трансформация.

О. Kovalova. Conceptual priorities of structural policy in the development of the agricultural sector of the economy.

The article describes the characteristics of the conceptual priorities of structural policy in the development of the agricultural sector of the economy. The theoretical and methodical foundations of the mechanism for implementing structural policy in the conditions of the transformational economy, at the level of the agriculture sector, have been highlighted. The basis for the realization of the structural policy in the direction of the modernization of the agrarian sector of the Ukrainian economy, as well as in the strategic perspective - the implementation of the goals of sustainable development have been identified.

Keywords: structural policy, agricultural sector, sustainable development, modernization, transformation.